

Arrest

nr. 41 109 van 30 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter) van 22 december 2009, aan de verzoekende partij op 24 maart 2010 ter kennis gebracht.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2009 om 09 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken. F. TAMBORIJN.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. HAYFRON-BENJAMIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster verkreeg op 9 juni 2008 een verblijfskaart in België op grond van gezinshereniging met haar in België gevestigde echtgenoot.

1.2. Op 22 december 2009 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter). Verzoekster werd hiervan op 24 maart 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, welke als volgt is gemotiveerd:

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING: (1)

De betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (art. 11, § 2, eerste lid, 2° van de wet):

Uit het verslag van de politie van de gemeente Haacht dd. 16.10.2009 blijkt dat betrokkene niet samenwoont met haar gevestigde echtgenoot, de heer P.(…) R.(…).

De inspecteur van politie meldt dat betrokkene slechts aanwezig is in het huis kort na zijn bezoek. Zij komt dan ten burele om haar aanwezigheid te Haacht te melden, dit telkens na het bezoek van de inspecteur.

Uit buurtonderzoek blijkt dat er op een periode van 2 jaar slechts vier maal een Afrikaanse vrouw gezien geweest is. Deze verblijft niet op het aangeduide adres.

Op 11 september 2009 en 16 september 2009 zijn de politiediensten moeten tussenkomen voor huiselijke moeilijkheden. Hieruit blijkt dat de betrokkene geen sleutel heeft van de woning. De heer P.(…) R.(…) verklaart te willen scheiden van zijn echtgenote daar ze bij een vriend verblijft te Leuven.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet, wordt aan betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen dertig dagen.

(…)”

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

2.1. Ambtshalve dient de Raad het belang van de verzoekende partij te onderzoeken bij haar vordering.

2.2. Artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“Behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.”

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 11, §2 van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing is opgenomen in de opsomming in het tweede lid van artikel 39/79, §1 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Hieruit vloeit voort dat, vanaf het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing, en minstens gedurende de termijn waarbinnen de verzoekende partij rechtsgeldig een beroep tot nietigverklaring kan indienen, de door haar in onderhavige vordering beoogde schorsing van de tenuitvoerlegging van de maatregel krachtens de wet gegarandeerd is.

2.5. In de gegeven omstandigheden kan de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onmogelijk een nuttig effect ressorteren dat niet via het indienen van een beroep tot nietigverklaring kan worden bereikt, zodat de verzoekende partij geen belang heeft bij onderhavige vordering.

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging niet ontvankelijk is wegens gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. VAN HULLEBUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN HULLEBUS

F. TAMBORIJN